

HJERTEKNUSEREN

3 Akts Lystspil fra Nordisk Films Co.

I Hovedrollen:

LAURITZ OLSEN

Personerne:

Kalle Kallemand, Grosserer Hr. Lauritz Olsen
Theobald Smit, hans Halvfætter..... Hr. Carl Schenstrøm
Euphrosyne Bims Frk. Astrid Krygell
Else, hendes Niece Frk. Ingeborg Spangsfeldt
Egon Vang, Forfatter..... Hr. Svend Melsing

Afdelinger:

Grosserer Kallemand.
En skæbnesvanger Sporvogns-
tur.
Hvad Gud Amor kan hitte paa.
Den bedaarende Frk. Else.
Den Gamle er ikke hyggelig!
Kallemands Hjertefred er væk.
Hvorledes vinder jeg den Skønne?
Euphrosyne Bims vogter Else
som en Drage.
Kærlighed gør opfindsom.
En velvoksen Bagerdreng.
Tak Skæbne, Tanten!
En Rutschetur ned ad Trapperne.
En ny Forklædning.
Før hvid — nu sort!
Ømme Blikke fra Kaminen.
Alt forgæves!
Hos Dame-Imitatoren.
I Kvindeklæder.
En fuldendt Verdensdame.
Frk. Else skal til et Kursted.
Kallemand giver ikke op!
Veninde med Tanten.

Vidunderlige Eventyr.
En Rival dukker op.
Forfatteren tager Téten.
Kallemand arbejder.
Endnu en Person paa Arenaen.
Grosserer Smit, Kallemands Halv-
fætter.
En forelsket Nar.
Stormkur.
En stram Omgang.
Demaskeret!
Smit sværger Hævn.
En Sammensværgelse.
Den efterlyste Storforbryder.
En Anmeldelse.
Politiet tager Affære.
I vild Flugt.
Hugget!
Indbrud paa Kurhotellet.
Den rigtige Forbryder.
En Kamp paa Liv og Død.
Sagen opklares.
Frk. Elses Forlovelse.
Slaget er tabt!

Hvem har vel et saa trofast Publikum som

LAURITZ OLSEN!

I hele Norden — ja Verden over — er hans skalkagtige Smil populært. Overalt kommer Smilebaand og Lattermuskler i Virksomhed, hvor denne glimrende Skuespiller lader sit Perlehumør knitre en hel lldkaskade af sprælske Indfald ud over Filmens Scene.

I dette Lystspil har den frodige Kunstner rigtig faaet Lov til at boltre sig, og i broderlig Forening med sine Medspillende og den opfindsomme Instruktør har han faaet **en pragtfuld Lattersucces** ud af denne 3-Akter.

Frk. Ingeborg Spangsfeldt.

Hjerteknuseren.

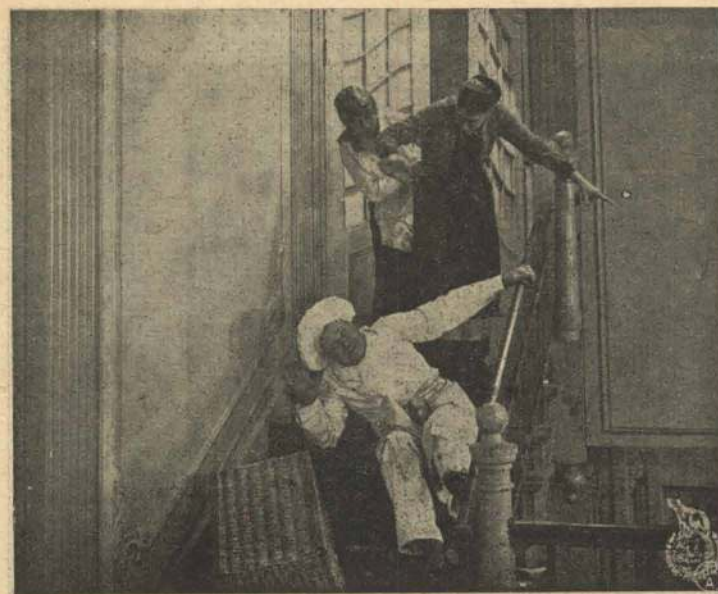
Grosserer Kallemand, der hidtil har viet sin Forretning alle sine Evner og al sin Tid, bestiger en Dag en Sporvogn — uden at ane, at Skæbnen og den drilagtige Gud Amor netop paa dette prosaiske Sted har udset ham

til at blive Offer for den grusomste af alle Kvaler —
Kærlighedens!

I Sporvognen ser han for første Gang den yndige og bedaarende Frøken Else og hendes noget bedagede og mindre bedaarende Tante, forhenværende Kommunelærerinde Euphrosyne Bims. Den unge Piges Ynde gør det for Tid og Evighed af med den ellers ret upaavirkede Kontormands Hjertefred, og han beslutter sig straks til at sætte Himmel og Jord i Bevægelse for at vinde den Skønne. Frøken Bims vogter imidlertid sin Niece med lige saa stor Omhu, som Dragen i sin Tid vogtede Tornerose. Men til Trods for hendes aldrig slumrende Aarvaagenhed lykkes det alligevel den forelskede Kallemand, hvem Kærligheden har

gjort fænomenal opfindsom, adskillige Gange at sætte sig i Forbindelse med det tilbedte Væsen.

Han viger ikke tilbage for baade at paatage sig en Bagerdrengs og en Skorstensfejers Skikkelse for at kunne nærme sig Else, og da Tante Bims alligevel gennemskuer hans Forklædninger, henvender han sig til en bekendt Dameimitator, hos hvem han bliver belært om, hvorledes han kan paatage sig en Kvindes Skikkelse og illudere som Verdensdame.

Men medens Kallemand er optaget af at forvandle sig til Medlem af det svage og smukke Køn, tager Frøken Bims sin Niece med ud til et landligt Kursted for paa den Maade at blive den besværlige Bejler kvit. Den hjerteskedte

Grosserer lader sig dog ikke saa let slaa af Marken. Han følger efter, forklædt som Dame af det højere Bourgeoisi, og denne Gang har han Held med sig. Tanten genkender ham ikke, men kaarer ham til sin fuldtro „Veninde“, og han faar derfor god Lejlighed til at være sammen med Else. Den unge Pige kan ikke lade være at more sig over sin energiske Tilbeder, men forelsket i ham bliver hun dog ikke. Og det har sin gode Grund. Hun har nemlig forlængst skænket sit Hjerte til en ung Forfatter, Egon Vang, og da en heldig Skæbne ogsaa fører ham ud til Kurstedet, bliver Kallemand hurtig klar over, at hans egne Aktier ikke staar meget højt. Han opgiver dog ikke Ævred, men arbejder nu med megen Energi paa at faa de unge Elskende skilt.

Til alt Uheld dukker saa en Grosserer Smit, der er Kallemands Halvfætter, op paa Kurstedet og forelsker sig op over begge Øren i den kvindelige Udgave af Kallemand. Omsider bliver Smit klar over, hvem den „Kvinde“ er, han har tabt sit Hjerte til, og af Ærgrelse over at være bleven taget saa groft ved Næsen, sværger han sin feminine Halvfætter Hævn.

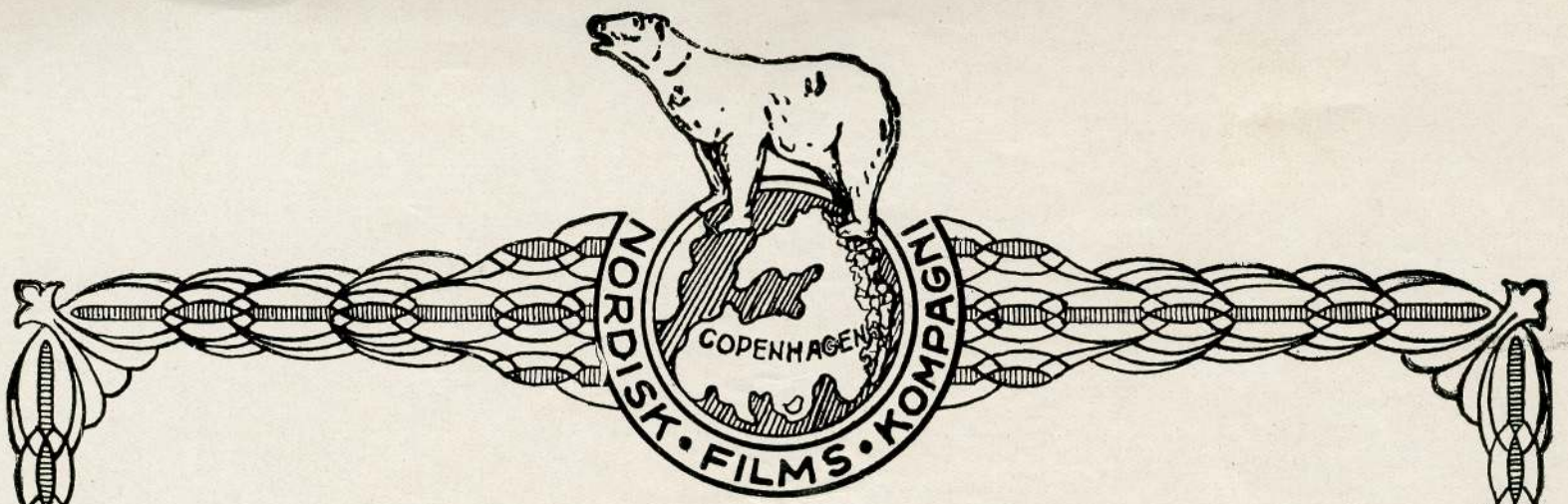
Og Hævnens Time er meget nær forestaaende.

Smit allierer sig med Egon Vang, og med lidt Behændighed fra de to Herrers Side lykkes det dem at faa Kallemand forvekslet med en efterlyst Storforbryder, der plejer at optræde forklædt som Kvinde. Den beklagelsesværdige Kallemand bliver til sin store Rædsel arresteret, og ganske

vist varer det ikke længe, før den virkelige Forbryder bliver paagrebet og Fejltagelsen derved opklaret, men inden han slipper fri, har hans Hjertenskær officielt forlovet sig med sin Digter. Han faar derfor en tydelig Fornemmelse af, at Slaget er fuldstændig tabt for hans Vedkommende, og han lover sig selv, at det skal vare noget, før han atter begynder at gøre Indbrudsforsøg i uberegnelige Ungpige-hjerner.

Tanterich

Das höchst drollige Abenteuer eines verkleideten Liebhabers

In drei Akten

PERSONEN:

Moritz Stint	Lauritz Olsen
Aloysius, sein Vetter	Carl Schenström
Euphrosine Knatterich	Astrid Krygell
Lissi, ihre Nichte	Ingeborg Spangsfeldt
Egon Sandelholz, Schriftsteller	Svend Melsing

Moritz Stint gerät in der Straßenbahn in unliebsame Berührung mit dem Hühnerauge des Fräulein Euphrosine Knatterich, die ihre Lebensaufgabe darin sieht, ihre bildhübsche kleine Nichte zu einer ebensolchen sitzengebliebenen alten Jungfer zu machen, wie sie es ist. Als sie daher in Stints Augen das sanfte Glühen aufkeimender Liebe bemerkt, verläßt sie fluchtartig die Straßenbahn. Es gelingt Moritz zwar, die Adresse seines Ideals in Erfahrung zu bringen, allein das Telefongespräch, das die zerrissenen Fäden wieder anknüpfen soll, wird von Euphrosine in höchst grober und anzüglicher Art unterbrochen. Nachdem auch eine Fensterpromenade nicht die gewünschten Resultate gezeitigt hat, entschließt sich Moritz zu kühnerem Vorgehen und leiht die Schrippen und die Schürze des Bäckerjungen aus, um sich in dieser Verkleidung in Lissis Wohnung einzuschmuggeln. Seine Verliebtheit verrät ihn jedoch, und Fräulein Knatterich zeigt, daß sie ihren Beruf verfehlt hat und als mittelalterlicher Haudegen jedenfalls zu größerem Ansehen gelangt wäre. Moritz versucht es noch einmal als Schornsteinfeger. Allein als solcher erleidet er kläglichen Schiffbruch und landet schließlich mit zerschundenem Rücken und zerkratztem Gesicht auf der winterlich kalten Straße. Allein er müßte nicht Moritz Stint heißen, wenn er sich vollständig der Verzweiflung hingeben wollte. Ein Plakatanschlag läßt vielmehr einen neuen Einfall in ihm entstehen. Mit Hilfe des Damenimitators Balderini verwandelt er sich in eine lebenswürdige, etwas üppige Tante vorgeschrittenen Semesters und reist seiner Feindin Euphrosine und ihrer kleinen Nichte in die Winterfrische nach.

In Dusterort angekommen, gelingt es ihm nun zwar, die Freundschaft und das Vertrauen Euphrosines zu gewinnen. Allein er kann nicht verhindern, daß seine Angebetete ihren Tanzstundenherrn Egon Sandelholz wieder trifft und sich in einen überflüssigen Flirt mit ihm einläßt. Sein Pech verdoppelt sich noch, als sein Vetter Aloysius auf der Bildfläche erscheint. Dieser erkennt nämlich in der rundlichen Tante den guten Moritz nicht wieder, sondern verliebt sich so unheilbar in die üppige Erscheinung der Fremden, daß er sich zu einer nächtlichen Serenade vor ihrem Fenster verleiten läßt. Diese endet recht ungemütlich für ihn. Moritz hatte es sich nämlich um diese Zeit bequem gemacht und die Attribute seiner Weiblichkeit, die zum Teil aus sehr nahrhaften runden

Kuchen bestehen, abgelegt. Er erwidert daher die unliebsame Störung in einer Weise, die jeden Irrtum über sein Geschlecht in dem unglücklichen Aloysius behebt. Nach dieser fürchterlichen Entdeckung schwillt der Rachedurst in dem enttäuschten Vetter haushoch an. Er findet einen unerwarteten Bundesgenossen in Egon Sandelholz, welcher es der »Tante« nicht verzeihen kann, daß diese sich in jedes zärtliches Stelldichein mit Lissi aufdringlich einmischt. Als daher Aloysius andeutet, daß die »Tante« vielleicht gar keine Tante, sondern ein Tanterich und als solcher mit dem gesuchten Schwindler Karl Deterding identisch sei, greift er diese Vermutung mit Freuden auf und benachrichtigt sogleich die Polizei von seinem Verdacht. Der arme »Tanterich«, der, gewisse peinliche Enthüllungen befürchtend, drauf und dran war, zu verduften, wird zu einer überstürzten Flucht gezwungen, während welcher er nacheinander den Busen, die Haare und die langen Röcke verliert. Während er in einem bejammernswürdigen Zustand zum nächsten Polizeirevier geschleppt wird, gelingt es Aloysius den wirklichen Verbrecher zu fangen. Die gänzliche Unschuld des Tanterich stellt sich nun natürlich heraus, und Moritz erlebt einen kurzen Triumph. Denn als er diesen günstigen Moment benutzen will, um an Lissi die kurze Herzensfrage zu stellen, muß er erfahren, daß ihre Neigung dem schönen Egon gehört. Moritz muß mit einer langen Nase abziehen und sich damit trösten, daß seine Tantenlaufbahn beendet ist und er wieder zu den Annehmlichkeiten zurückkehren kann, die der Vorzug des starken Geschlechts sind.

Nordische Film Co. G. m. b. H.

Berlin — Breslau — Düsseldorf — Hamburg
Leipzig — München — Amsterdam — Zürich

Hilbertsen

A

Personerne:

Kalle Kallemand, GrossererHerr Lauritz Olsen
Theobald Smit, hans Halvfatter ..Herr Carl Schenstrøm
Euphrosyne BimsFrk. Astrid Krygell
Else, hendes NieceFrk. Ingeborg Spangs-
feldt.
Egon Vang, ForfatterHerr Svend Melsing.

H j e r t e k n u s e r e n .

Grosserer Kallemand, der hidtil har viet sin Forretning alle sine Evner og al sin Tid bestiger en Dag en Sporvogn - uden at ane, at Skabnen og den drilagtige Gud Amor netop paa dette prosaiske Sted har udset ham til at blive Offer for den grusomste af alle Kvaler - Kærlighedens!

I Sporvognen ser han for første Gang den yndige og bedaarende Frøken Else og hendes noget bedagede og mindre bedaarende Tante, forhenværende Kommuelærerinde Euphrosyne Bims. Den unge Piges Ynde gør det for Tid og Evighed af med den ellers rot upaa-virkede Kontormands Hjertefred, og han beslutter sig straks til at sætte Himmel og Jord i Bevægelse for at vinde den Skønne. Frøken Bims vogter imidlertid sin Niece med lige saa stor Omhu, som Dragen i sin Tid vogtede Tornerose. Men til Trods for hendes aldrig slumrende Aarvaagenhed, lykkes det alligevel den forelskede Kallemand, hvem Kærligheden har gjort fænomenal opfindsom, adskillige Gange at sætte sig i Forbindelse med det tilbedte Væsen.

Han viger ikke tilbage for baade at paatage sig en Bagerdrengs og en Skorstensfejers Skikkelse for at kunne nærme sig Else, og da Tante Bims alligevel gennemskuer hans Forklædninger, henvender han sig til en bekendt Dameimitator, hos hvem han bliver belært om, hvorledes han kan paatage sig en Kvindes Skikkelse og illudere som Verdensdame.

Men medens Kallemand er optaget af at forvandle sig til Medlem af det svage og smukke Køn, tager Frøken Bims sin Niece med ud til et landligt Kursted for paa den Maade at blive den besværlige Bejler kvit. Den hjerteskedte Grosserer lader sig dog ikke saa let ^{af} saa af Marken. Han følger efter, - forklædt som Dame af det højere Bourgeois, og denne Gang har han Held med sig.

Tanten genkender ham ikke men kaarer ham til sin fuldtro "Veninde", og han faar derfor god Løjlighed til at være sammen med Else.

Den unge Pige kan ikke lade være at more sig over sin energiske Tilbeder, men forelsket i ham bliver hun dog ikke. Og det har sin gode Grund. Hun har nemlig forlængst skænket sit Hjerte til en

ung Forfatter, Egon Vang, og da en heldig Skæbne ogsaa fører ham ud til Kurstedet, bliver Kallemand hurtig klar over, at hans egne Aktier ikke staar meget højt. Han opgiver dog ikke Ævred - men arbejder nu med megen Energi paa at faa de unge Elskende skilt.

Til alt Uheld dukker saa en Grosserer Smit, der er Kallemands Halvfætter, op paa Kurstedet og forelsker sig op over begge Øren i den kvindelige Udgave af Kallemand. Omsider bliver Smit klar over, hvem den "Kvinde" er, han har tabt sit Hjerte til, og af Ærgrelse over at være bleven taget saa groft ved Næsen, sværger han sin feminine Halvfætter Havn.

Og Havnens Time er meget nær forestaaende.

Smit allierer sig med Egon Vang, og med lidt Behændighed fra de to Hærsers Side, lykkes det dem at faa Kallemand forvekslet med en efterlyst Storforbryder, der plejer at optræde forklædt som Kvinde. Den beklagelsesværdige Kallemand bliver til sin store Rædsel arresteret, og ganske vist varer det ikke længe, før den virkelige Forbryder bliver paagrebet og Fejltagelsen derved opklaret, men inden han slipper fri, har hans Hjertenskar officielt forlovet sig med sin Digter. Han faar derfor en tydelig Fornemmelse af, at Slaget er fuldstændigt tabt for hans Vedkommende, og han lover sig selv, at det skal være noget, før han atter begynder at gøre Indbrudsforsøg i uberegnelige Ungpige-hjerter.

- - - - -

Tanter gentender ham ikke men kærter ham til sin luftrør "Veninde" og han kærter derfor god lægtighed til at være sammen med Elise. Den unge pige kan ikke lade være at more sig over sin energiske Tilbeder, men forelsket i ham bliver hun dog ikke. Og det har sin gode Grund. Han har nemlig forlængst erkendt at Hjerte til en ung kvindelig, Egon Vang, og da en heldig Skæbne ogsaa lærer ham ud til Kurbadet, bliver Kallemand hurtig klar over, at hans egne Aktier ikke står noget højt. Han opgiver dog ikke håbet - men arbejder nu med megen Energi på at få de unge Klakende skilt.

Til sit Uheld dukker saa en Grosserer Smit, der er Kallemands Halvbror, op på Kurbadet og forelsker sig op over begge Gren i den kvindelige Udgave af Kallemand. Omstøder bliver Smit klar over, hvem den "Kvinde" han har læst sit Hjerte til, og at Egon ligger over alt. Men han har sin feminine Halvbror og ham som han vil og ham som han vil.

Smit elsker sig med Egon Vang og det behandles tre de to Havnens Side, lykkes det dem at få Kallemand forelsket med en efterlyst Stortorpede, der plejer at optænde forelsket som Kvinde. Den beklagelsesværdige Kallemand bliver til sin store Bedøsel og resteret, og ganske vist varer det ikke længe, før den vrykkelige Korbader bliver besværet og forelsket der ved opløst, men

Inden han slipper fri, har hans Hjerteknuser officielt forelsket sig med sin Ulf. Han kærter derfor en tydelig forsmædelig, og han at slaget er indbrændt for hans Vedkommende, og han lover sig selv, at det skal være noget, før han efter begynder at gøre indbrænding i ubæredelige Ungpigterter.

Le dompteur des coeurs.

Personnages:

Pierre Boulot, négociant.....M. Lauritz Olsen
Théodore Touddoux, son cousin..M. Carl Schenstrøm
Euphrosyne Baguette.....Mlle Astrid Krygell
Elisa, sa nièce.....Mlle I. Spangsfeldt
Emile Després, poète.....M. Svend Melsing

Le négociant Pierre Boulot prend un beau jour le tram pour se rendre à son bureau, sans se douter que sur cet endroit prosaïque il connaîtra pour la première fois les délices et les tourments de l'amour.

Dans le tram il rencontre pour la première fois la ravissante Mlle Elisa et sa tante Mlle Euphrosyne Baguette, ancienne institutrice qui lui paraît moins séduisante que la nièce. Il tombe de suite amoureux d'elle et décide de remuer ciel et terre pour gagner la belle.

Mlle Baguette garde cependant sa belle nièce comme le dragon garda la belle au bois dormant, mais malgré sa vigilance l'amoureux négociant que l'amour a rendu fertile en inventions réussit à se mettre en communication avec l'objet de son amour! Il prend la forme d'un ramoneur et d'un porteur de pain pour se rapprocher de sa bien-aimée, mais la tante devine toujours son déguisement et le chasse de la maison. Enfin il a l'idée géniale de se déguiser en femme. Il va trouver une imitateur de dame afin d'apprendre les belles manières d'une femme du monde. Pendant que Boulot est occupé de se métamorphoser, Mademoiselle Baguette part avec Elisa pour les Bains de Bellefontaine afin d'éviter les poursuites de l'acharné et gênant admirateur.

L'amoureux négociant n'abandonne cependant pas la partie. Déguisé en dame de la haute bourgeoisie il va s'installer

2) Le dompteur des coeurs.

à l'hôtel où demeurent les dames, et cette fois-ci il a de la chance. La tante ne le reconnaît pas, elle l'affecte même et le choisit pour son amie et confidente. De cette manière l'heureux Boulot a l'occasion de voir constamment sa bien-aimée. La jeune fille s'amuse beaucoup des efforts de son adorateur acharné mais elle ne l'aime pas, ayant déjà donné son coeur à un jeune poète, Emile Després, qui lui aussi s'est installé dans l'hôtel. Tourmenté de jalousie Boulot doit s'avouer qu'il n'a pas de chance et pour se venger sur son heureux rival il fait son mieux pour séparer les deux amants.

Par malheur le négociant Théodore Toutdoux, le cousin de Boulot arrive à l'hôtel et s'éprend follement de lui. En découvrant que l'objet de son amour n'est pas d'autre que son honorable cousin il est si fâché de son malheureux début d'amoureux qu'il ne pense qu'à se venger.

Enfin l'heure de vengeance est là!

Le vindicatif Toutdoux éveille les soupçons du jeune poète en lui disant qu'il est presque sûr que la forte dame qui toujours se cramponne à Mademoiselle Baguette et à sa nièce est identique à un criminel qui selon les journaux s'est évadé de la prison et qui se déguise ordinairement en femme.

Les deux blâguteurs vont maintenant communiquer leurs soupçons à la police! On peut se faire une idée de la terreur du pauvre Boulot quand la police vient l'arrêter. -

Heureusement l'erreur se dévoile, le vrai criminel est trouvé et le pauvre négociant amoureux est rendu la liberté. Il ne jouit cependant pas de sa liberté, car l'objet de son amour fidèle a profité de l'occasion pour se fiancer avec le méchant poète. Le coeur lourd il se promet de ne plus jamais croire les femmes.

2) Le Korgleur, des...
à l'hôtel où...
chance, la tante ne le reconnaît pas, elle l'atteste même et le
éprouve pour son aïe et...
Benoit a l'occasion de voir...
jeune fille a...
mais elle ne l'aime pas...
poète, Emilie...
sourdement de l'histoire...
et pour se venger...
séparer les deux...
Par ailleurs le...
de Benoit arrive à l'hôtel...
convient que l'objet de son amour n'est pas d'autre que son
honorabile cousin...
eux qu'il ne pense...
le vaudrait...
lui étant qu'il est...
organisme à...
à un...
qui se...
les deux...
coupable à...
du...
Bénédict...
est trouvé et le...
Il ne...
amour...
néanmoins...
croire les femmes...

est là...
le vaudrait...
lui étant qu'il est...
organisme à...
à un...
qui se...
les deux...
coupable à...
du...
Bénédict...
est trouvé et le...
Il ne...
amour...
néanmoins...
croire les femmes...